

НЕЙКО.

Отиди на Филиби (на страна). И той не знае
защо остана тука, че не са махна! (на Танчо, ка-
то са смѣе). Ха-ха-ха. Тебе не та ли е грѣхъ да
кжлнешъ зетя си, бе Танчо? Мжлчи бз, той
ти е вече зетъ (смѣе са). Ха-ха-ха.

ТАНЧО. (разядрсанъ отъ Нейкова
смѣхъ — извиква съ си-
ленъ гласъ).

Прости ма Господи! че погубвамъ една хрис-
тианска душа, която е по-черна и отъ ада
(слава силно Нейка за рамото и за лѣвата ржка). Помоли
са на Бога да ти прости грѣховете — старъ
дияволо. Много майки си расплакалъ и мно-
го хорица си затрилъ; но сега дойде рѣдъ
да пукнишъ и ти!

НЕЙКО. (вика съ гласъ).

Оле-ле. Тичайте комшини, че Танчо Галинъ
ще ма убие. (Нейко още не издумалъ, Танчо го хваща за
шията и ударя го о земята и го убива). Пукни сиромаш-
ки мжчителйо (слѣдъ това хчулва кхваря на тжмницата).
Излезнете мои другаре. (сички излизатъ). Вжрвете
слѣдъ мене. Нека отъ сега Богъ да ни под-
крѣпи десницата и силно да отмжстяваме на
тирана и на сиромашките изедници, както
азъ заплатихъ на тогова. (показва на Нейковото тѣло)